

Трипільська культура

учениці 10-а класу

Караман Світлани

Трипільська культура

- Трипільська культура, або культура Кукутені (рум. Cucuteni, або культурна спільність «Кукутені-Трипілля») — археологічна культура часів енеоліту, назва якої походить від назви тоді села Трипілля на Київщині (у вказаній «розширеній» назві культури присутня ще назва румунського села Кукутень). Культура набула найбільшого розквіту між 5500 та 2750 роками до н. е., розташовувалась між Карпатами та річкою Дніпро на території сучасних України, Молдови та Румунії, займаючи територію загальною площею понад 35 тис. км². В часи розквіту цієї культури належали найбільші за розміром поселення у Європі: кількість жителів деяких з них перевищувала 15 тис. осіб. Країну трипільців іноді також називають Українська Аратта.

Історія відкриття та дослідження

- Територія поширення трипільської культури від часів її відкриття і до сьогодні належала різним державам, що спричинило появу трьох назв — Кукутень в Румунії, мальованої кераміки в Галичині і Буковині та трипільської культури на Поділлі, Черкащині та Київщині
- Перші відомості про архаїчну культуру з мальованою керамікою було отримано і опубліковано львівським археологом А.Шнайдером у 70-х роках XIX ст. за результатами досліджень на території Галицького Поділля, яке входило тоді до складу Австро-Угорської імперії. На її території в Галичині наприкінці XIX ст. зроблені перші стратиграфічні та хронологічні спостереження культури мальованої кераміки.
- В Румунії культура отримала назву села Кукутені, біля якого 1884 року румунським фольклористом і етнографом Теодором Бурада були знайдені перші артефакти — фрагменти кераміки та теракотові фігурки.
- Археолог Вікентій Хвойка відкрив перше трипільське поселення на території сучасної України у 1893-94 роках на вулиці Кирилівській, 55, у Києві. Хвойка презентував свої знахідки у серпні 1899 року на XI археологічному з'їзді в Києві. Офіційним роком відкриття Трипільської культури в Україні вважається 1893 — рік початку розкопок на вулиці Кирилівській у Києві. В 1896–1897 роках кілька поселень з матеріалами, подібними до київських знахідок, Вікентій Хвойка знайшов в околицях містечка Трипілля Київського повіту (нині — село Трипілля Обухівського району Київської області). В радянських, молдавських, російських, українських та інших публікаціях для пам'яток з території України та Молдови поширена назва

Культура Трипілля

- Щодо Трипілля існує безліч суперечливих точок зору. Але коли йдеться про культуру цих племен, навіть найстрашенніші скептики вимушені визнати, що трипільська культура, передусім кераміка, є безсумнівним світовим феноменом.
- Майже у кожному трипільському житлі археологи знаходять від 30 до 200 високохудожніх керамічних виробів – блюдечок, мисочок, глечиків, кубків, амфор, кратероподібних фруктівниць. Якість посуду бездоганна – він тонкий, гладенький, майстерно розфарбований у білий, чорний, червоний і темно-каштановий кольори. Ритміка орнаменту досконала, він насичений символами і якимись знаками. Ймовірно, ці знаки – первісна магія, звернення до потойбічних сил, прохання про заступництво, захист і спроба цими силами керувати. Не виключено, що егейсько-трипільська художня кераміка дала поштовх виникненню античної кераміки, яка з'явилася в 2000–1850-х роках до н. е.

Посилання

- <http://barbaricum.org/archaeology/cultures/5789311292618540280>
- http://www.astra-lit.com/ukr-ment-ukr/03_tripilla.htm